

IN MEMORIAM

Vida Wedam

(1921 – 2018)

Profesorica Vida Wedam leta 2016, na 66. obletnici mature svojih dijakov, maturantov iz leta 1950.

Foto: Anton Pibernik

Ob koncu avgusta 2018 nas je za vedno zapustila zadnja članica profesorskega zbora na nekdanji osemrazredni Klasični gimnaziji v Ljubljani v Prežihovi ulici, sicer tudi članica Društva klasikov od njegove ustanovitve v letu 2000.

Nagovor predsednice Društva klasikov Bogdanke Pirc Marjanović ob slovesu 27. 8. 2018 na Ljubljanskih Žalah

Spoštovana naša profesorica Wedamova!
Draga naša Vida!

Danes se od Tebe, svoje učiteljice, poslavljamo tudi nekdanji dijaki osemrazredne Klasične gimnazije v Ljubljani. Prišla si na šolo še mlada, na začetku svoje profesorske kariere. Tudi mi smo bili mladi. Bila si tista, ki si nas s svojim entuziazmom in pedagoškim žarom, s svojim širokim znanjem in s sebi prirojeno ljubeznivostjo do vsakogar, navdušila za spoznavanje zgodovine človeštva, predvsem njegovih umetniških stvaritev, ne le likovnih temveč tudi glasbenih in literarnih.

Več kot tisoč maturantov iz desetih let Tvojega obdobja nas je nadaljevalo študij na raznih fakultetah. Šele v svojem kasnejšem življenju smo se zavedli, kakšno znanje in bogastvo smo si pridobili na naši gimnaziji. Vsi smo bili uspešni v svojih poklicih, nekateri pa pomembni tudi za našo ožjo in širšo domovino ali celo v drugih državah po svetu.

Nato je sledilo naše tretje življenjsko obdobje. In spet smo začutili željo po novem znanju in druženju. Po proslavi stoletnice naše gimnazije v Prežihovi ulici smo leta 2000 ustanovili še Društvo klasikov, v katerem do današnjih dni nadaljujemo svoje izobraževanje na naših predavanjih, strokovnih izletih, na pohodih po lepi domovini in na družabnih srečanjih, kjer si lahko izmenjujemo misli in mnenja. Tudi Ti si se nam pridružila v društvu. Poleg tega si v pouk sprejela tudi nove učence na Univerzi za tretje življenjsko obdobje, pa tudi nas, svoje nekdanje. Tako si nam vsem še naprej bogatila in lepšala življenje, nekaterim celo v njihovi četrti življenjski dobi.

Zato bi Ti danes radi sporočili, da je v naših srcih še vedno tista želja po učenju in znanju, pa tudi ljubezen do vsega lepega, kot si nas učila. Ohranili ju bomo še naprej, dokler se tam nekje, v energetskih prostranstvih veselja, verjetno spet srečamo.
Hvala Ti – v imenu vseh Tvojih učencev!

Nagovor njene nekdanje dijakinje Milene Markič

Draga Vida,

vedno si nam bila vzornica in prijazna vodnica. To ti želimo ob slovesu povedati tvoje slušateljice in slušatelji Univerze za tretje življenjsko obdobje.

Nekateri smo te spoznali že v gimnazijskih letih, ko si kot mlada profesorica zgodovine in umetnostne zgodovine prišla poučevat na klasično gimnazijo v Ljubljani. Z mladostnim žarom si nam razlagala lepote likovne umetnosti. Zнала si nam približati tudi glasbo in leposlovje in si vse to umestila v širši zgodovinski okvir. Navadila si nas obiskovati muzeje in likovne razstave. Ko smo se po študiju razpršili po različnih poklicnih poteh, je zanimanje za umetnost kot seme ostalo v nas. Ko smo pozneje v Sloveniji in na daljših potovanjih spoznavali tisto, kar si nam tako jasno obrazložila v šoli ob črno-belih fotografijah, je to seme spet vzklilo.

Ko je naša generacija zaključevala svojo poklicno pot, smo se tvoji nekdanji dijaki in dijakinje, pa tudi drugi, ki so želeli podrobneje spoznati zgodovino umetnosti v okviru Univerze za tretje življenjsko obdobje, vključili v skupine, ki si jih vodila, Ponovno smo uživali ob tvojih razlagah, se spoprijemali z opisovanjem in razlagami umetniških del. Poskušali smo jih po svoje ocenjevati in zapisati svoje misli; tako si nas postopno uvajala v samostojno obravnavo in nastala sta dva naša letna zbornika. Skupaj smo se navduševali nad novo spoznanimi likovnimi, glasbenimi in leposlovnimi deli.

Posebno smo bili veseli naših strokovnih ekskurzij, ki si nam jih temeljito predstavila na predavanjih, nato pa si nam pripravila še obširna spremna besedila. Redno smo si ogledovali likovne razstave v sosednjih in tudi malo bolj oddaljenih kulturnih središčih.

Vse te dejavnosti so nas prijateljsko povezale. Navdušeni smo bili nad tvojo široko razgledanostjo in človeško toplino ter pripravljenostjo, da deliš z nami svoje bogato znanje. Skupaj smo obiskovali operne predstave v sodelovanju z društvom Richard Wagner. Kar 15 let smo se intenzivno družili in tako svoje tretje življenjsko obdobje napolnili z bogatimi vsebinami in prijateljstvom. Za vse to smo ti iskreno hvaležni.

Danes se poslavljamo od tebe, a lepote umetnosti, ki si nam jih pomagala odkrivati, ostajajo z nami in nas bodo vedno spominjale nate.

Profesorica Vida Wedam na družabnem srečanju Društva klasikov v Festivalni dvorani v Ljubljani 15. 11. 2013, ob 450. obletnici Klasične gimnazije v Ljubljani.

Foto: Marija Goričan